Реформація у Німеччині

- Реформація – суспільний рух у європейських країнах за оновлення католицької церкви.

Влада у Священій Римській імперії:

- імператори династії Габсбургів (обирався князями)
- князі (майже незалежні).

Роз'єднаність між цими силами – причина роздрібненості німецької держави.

Селяни – найбільша верства населення, однак майже повністю залежна від зазначених груп.

Різновиди міст

Імперські міста - міста у межах імператорських володінь (центри розвитку промисловості).

Земські міста – міста, які знаходилися у повній залежності від князів (сільськогосподарські центри).

- Мартін Лютер – університетський викладач, один з основних діячів Реформації, дотримувався поміркованих поглядів.

- 31 жовтня 1517 р. – оголошення Лютером “95 тезисів” – поглядів стосовно реформування католицької церкви.

Вчення Мартіна Лютера:

- церква і духовенство – не є посередниками між людиною і Богом.
- досягти "спасіння душі" можно тільки за допомогою віри, подареної безпосередньо Богом.

Історичне значення: різні верстви населення об'єдналися навколо нього.

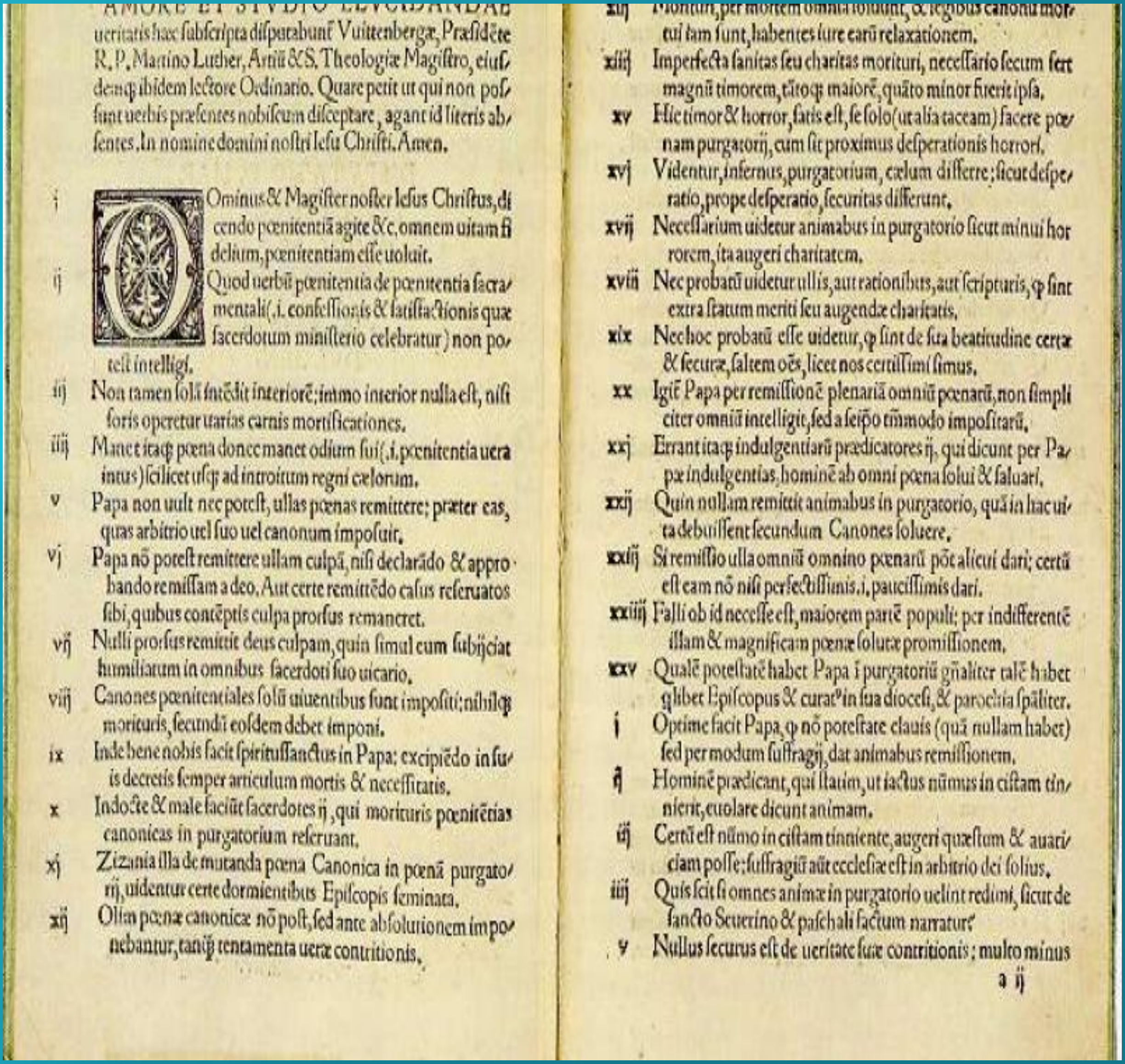
AMORE ET STVDIO ELVCIDANDAE ueritatis hæc ſubſcripta diſputabunt Vuittenbergæ, Præſidēte R. P. Martino Luther, Artiū & S. Theologiæ Magiſtro, eiuſdemq; ibidem lectore Ordinario. Quare petit ut qui non poſſunt uerbis præſentes nobiſcum diſceptare, agant id literis abſentes. In nomine domini noſtri Ieſu Chriſti. Amen.

i Dominus & Magiſter noſter Ieſus Chriſtus, dicendo pœnitentiā agite &c. omnem uitam fidelium, pœnitentiam eſſe uoluit.

ij Quod uerbū pœnitentia de pœnitentia ſacramentali (.i. confeſſionis & ſatiſfactionis quæ ſacerdotum miniſterio celebratur) non poteſt intelligi.

iij Non tamen ſolā intēdit interiorē; immo interior nulla eſt, niſi foris operetur uarias carnis mortificationes.

iiij Manet itaq; pœna donec manet odium ſui (.i. pœnitentia uera intus) ſcilicet uſq; ad introitum regni cælorum.

v Papa non uult nec poteſt, ullas pœnas remittere; præter eas, quas arbitrio uel ſuo uel canonum impoſuit.

vj Papa nō poteſt remittere ullam culpā, niſi declarādo & approbando remiſſam a deo. Aut certe remittēdo caſus reſeruatos ſibi, quibus contēptis culpa prorſus remaneret.

vij Nulli prorſus remittit deus culpam, quin ſimul eum ſubijciat humiliatum in omnibus ſacerdoti ſuo uicario.

viij Canones pœnitentiales ſolū uiuentibus ſunt impoſiti; nihilq; morituris, ſecundū eoſdem debet imponi.

ix Inde bene nobis facit ſpiritusſanctus in Papa: excipiēdo in ſuis decretis ſemper articulum mortis & neceſſitatis.

x Indocte & male faciūt ſacerdotes ij, qui morituris pœnitētias canonicas in purgatorium reſeruant.

xj Zizania illa de mutanda pœna Canonica in pœnā purgatorij, uidentur certe dormientibus Epiſcopis ſeminata.

xij Olim pœnæ canonicæ nō poſt, ſed ante abſolutionem imponebantur, tanq̄ tentamenta uera contritionis.

xiij Morituri, per mortem omnia ſoluunt, & legibus canonū mortui iam ſunt, habentes iure earū relaxationem.

xiiij Imperfecta ſanitas ſeu charitas morituri, neceſſario ſecum fert magnū timorem, tantoq; maiorē, quāto minor fuerit ipſa.

xv Hic timor & horror, ſatis eſt, ſe ſolo (ut alia taceam) facere pœnam purgatorij, cum ſit proximus deſperationis horrori.

xvj Videntur, infernus, purgatorium, cælum differre: ſicut deſperatio, prope deſperatio, ſecuritas differunt.

xvij Neceſſarium uidetur animabus in purgatorio ſicut minui horrorem, ita augeri charitatem.

xviij Nec probatū uidetur ullis, aut rationibus, aut ſcripturis, q ſint extra ſtatum meriti ſeu augendæ charitatis.

xix Nec hoc probatū eſſe uidetur, q ſint de ſua beatitudine certæ & ſecuræ, ſaltem oēs, licet nos certiſſimi ſimus.

xx Igit Papa per remiſſionē plenariā omniū pœnarū, non ſimpliciter omniū intelligit, ſed a ſeipſo tm̄modo impoſitarū.

xxj Errant itaq; indulgentiarū prædicatores ij, qui dicunt per Papæ indulgentias, hominē ab omni pœna ſolui & ſaluari.

xxij Quin nullam remittit animabus in purgatorio, quā in hac uita debuiſſent ſecundum Canones ſoluere.

xxiij Si remiſſio ulla omniū omnino pœnarū pōt alicui dari; certū eſt eam nō niſi perfectiſſimis, .i. pauciſſimis dari.

xxiiij Falli ob id neceſſe eſt, maiorem partē populi; per indifferentē illam & magnificam pœnæ ſolutæ promiſſionem.

xxv Qualē poteſtatē habet Papa i purgatoriū gnaliter talē habet quilibet Epiſcopus & curatus in ſua dioceſi, & parochia ſpaliter.

i Optime facit Papa, q nō poteſtate clauis (quā nullam habet) ſed per modum ſuffragij, dat animabus remiſſionem.

ij Hominē prædicant, qui ſtatim, ut iactus nūmus in ciſtam tinnierit, euolare dicunt animam.

iij Certū eſt nūmo in ciſtam tinniente, augeri quæſtum & auariciam poſſe: ſuffragiū aūt eccleſiæ eſt in arbitrio dei ſolius.

iiij Quis ſcit ſi omnes animæ in purgatorio uelint redimi, ſicut de ſancto Seuerino & paſchali factum narratur?

v Nullus ſecurus eſt de ueritate ſuæ contritionis; multo minus

a ij

- Томас Мюнцер – проповідник та учасник селянської війни, активний діяч Реформації, виступав з радикальних позицій.

Погляди Томаса Мюнцера:

- відчищення земного життя від зла;
- вся влада повинна бути віддана народу;
- дворянськи замки й монастирі необхідно знищити.

Історичне значення: став вождем селянсько-плебейського табору, виразник народу.

Крестьянская война в Германии 1524—1526 гг.

- Выступление Мартина Лютера в 1517 г. с 95-ю тезисами против продажи индульгенций
- Территории, охваченные крестьянской войной
- Восставшие города
- Центр деятельности Томаса Мюнцера
- Действия крестьянских отрядов
- Действия карательных отрядов
- Места важнейших сражений
- Мюнстерская Коммуна 1534—1535 гг.
- Граница Священной Римской империи
- Границы государств, входивших в состав Священной Римской империи

Масштаб 1:5 500 000